

9/3/2020

Ορισμός: Έστω K σώμα (ι.ν. $K = \mathbb{Z}$). Ενα

πλούτιονυμό $h \in K[x]$ λεγεται ΑΝΑΓΩΓΟ/Κ αν $h \neq 0$

$\deg h > 0$ και δεν ομοιόχουν πλούτιονυμά $f_1, f_2 \in K[x]$
η ε $h = f_1 \cdot f_2$ και $\deg f_1 > 0, \deg f_2 > 0$.

ΤΙ ΡΩΤΑΣΗ : Έστω F σώμα και $0 \neq h \in F[x]$

i) Αν $\deg h = 1$, τότε h ανάγουστο $|F$

ii) Αν $\tauο \deg h \geq 2$ και έχει ρίζα στο F ,
τότε h OXI ANAGOGO

iii) Αν $\deg h = 2 \text{ ή } 3$ τότε h ανάγουστο $|F$
αν και μόνο αν δεν έχει ρίζα στο F .

iv) Το $(x^2+1)^2 \in \mathbb{R}[x]$ δεν είναι ανάγυρο, αλλά
δεν έχει ρίζα στο \mathbb{R} .

π.χ. $\text{Βαθμός } 2 \text{ ή } 3$ ανάγυρο $|F \Leftrightarrow$ δεν έχει ρίζα στο F .
 $\text{Βαθμός } \geq 4$ ανάγυρο $|F \Rightarrow$ δεν έχει ρίζα στο F .

ΑΠΟΔΕΙΞΗ

i) Προφανές $\alpha \mid h = f_1 \cdot f_2 \Rightarrow \deg h = \deg f_1 + \deg f_2$.

ii) Έστω $0 \neq h \in F[x]$ με $\deg h \geq 2$ και $a \in F$
ρίζα του h . Από ευκλείδια διαίρεση
του h με το $x-a$, υπάρχει $r \in F[x]$ στοιχείο
και $q \in F[x]$ ώστε $h = (x-a)q + r$. Για $x=a$,
αφού $h(a) = 0 \Rightarrow r=0$. Άρα $a \mid h$ OXI
ανάγυρο, αφού $\deg q = \deg h - 1 \geq 1$

iii) Έστω $h \neq 0$ με $\deg h = 2 \text{ ή } 3$
και χωρίς ρίζα στο F . Θα δειχνουμε
 h ανάγυρο $|F$.

'Εστω ίση δεν είναι h . Άρα υπάρχουν $f_1, f_2 \in \mathbb{F}[x]$ με $\deg f_1 \geq 1$, $\deg f_2 \geq 1$ ώστε $h = f_1 \cdot f_2$ οτιο $\mathbb{F}[x]$. Αφού $\deg h = 2$ η 3
έπειτας (ισως μετά από ενδιλαγή f_1, f_2)
οι $\deg f_1 = 1$. Άρα $f_1 = ax + b$ με $a, b \in \mathbb{F}$,
 $a \neq 0$. Συνεπώς το f_1 έχει την φόρμα $-\frac{b}{a}$,
που είναι και φόρμα του h γιατί
 $h = f_1 \cdot f_2$. Αντίθετη.

iv) Προφανείς.

Παράδειγμα Είναι το $x^2 - 2$ ανάλυση οτιο $\mathbb{Q}[x]$.

Ναι, γιατί από προφανούς $\deg = 2$ και
δεν έχει φόρμα οτιο \mathbb{Q} .

Είναι το $x^3 - 2$ ανάλυση οτιο $\mathbb{Q}[x]$;
Ναι, γιατί $\deg = 3$ και δεν έχει φόρμα οτιο \mathbb{Q} .

Είναι το $x^4 - 2$ ανάλυση οτιο $\mathbb{Q}[x]$;
Θα δούτε πως ναι.

Θερετικές Θεώρηκα Αριθμώσας

'Εστω $h \in \mathbb{C}[x]$ με $\deg h \geq 1$. Τότε το
 h έχει φόρμα οτιο \mathbb{C} .

Τίσσησα Έστω $0 \neq h \in \mathbb{C}[x]$. Τότε h ανάλυση \mathbb{C}
 $\Leftrightarrow \deg h = 1$.

ΑΠΟΔΙΣΤΗΝ Av $h \neq 0$ και $\deg h = 1 \Rightarrow$
h ανόριστο από την πρόσαστη.

'Εστω $\deg h \geq 2$. Από θεμ. Θεωρ. 'ΑΠΑΞΒΡΑΣ
έχει ότι $h = a_n x^n + \dots + a_1 x + a_0$ από την πρόσαστη $x - \alpha h$ αρά h ίσια ανόριστη.

ΠΡΟΤΑΣΗ

Κάθε πολυώνυμο περιττού βαθμού \mathbb{R}
έχει ότι $a_n > 0$, αρά ίσια ανόριστη.

ΑΠΟΔΙΣΤΗΝ

'Εστω $h = a_{n+1} x^{n+1} + \dots + a_1 x + a_0$
Av $a_{n+1} > 0$ $\lim_{x \rightarrow -\infty} h = -\infty$, $\lim_{x \rightarrow +\infty} h = +\infty$

αρά από συνέχεια έχει ότι $a_{n+1} < 0$ διατί $\lim_{x \rightarrow -\infty} h = -\infty$.

ΠΡΟΤΑΣΗ 'Εστω $0 \neq h \in \mathbb{R}[x]$ ώς $\deg h \geq 1$.

Τότε h ανόριστο $\mathbb{R} \Leftrightarrow \deg h = 1$ ή

($\deg h = 2$ και το h δεν έχει ότι $a_0 > 0$)

ΑΠΟΔΙΣΤΗΝ

(\Leftarrow) 'Αρεσκό από θεμ. Πρόσαστη

(\Rightarrow) $h = (x-j) \cdot q$, $q \in \mathbb{C}[x]$

$j \in \mathbb{C} \setminus \mathbb{R}$ $h \in \mathbb{R}[x]$, $j \in \mathbb{C}$ $h(j) = 0 \Rightarrow h(\bar{j}) = 0$

$\Rightarrow q = (x-\bar{j}) \cdot q_1 \Rightarrow h = (x-j)(x-\bar{j})q_1$

και $(x-j)(x-\bar{j}) \in \mathbb{R}[x] \Rightarrow q_1 \in \mathbb{R}[x]$. Άρα αν $\deg h \geq 3$ και ανάγοτο, ανάφοιν.

$$\text{II.X. } a_i \in \mathbb{R} \quad \sum a_i j^i = 0 \Rightarrow \sum (a_i j^i) = 0 = 0 \\ \Rightarrow \sum \bar{a}_i (\bar{j})^i = 0 \stackrel{a_i \in \mathbb{R} \Rightarrow \bar{a}_i = a_i}{\Rightarrow} \sum a_i (\bar{j})^i = 0$$

ΙΙΠΟΤΑΣΗ Εσώ $0 \neq h \in \mathbb{Z}[x]$ ήε

$$h = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_0, \text{ με } a_0 \neq 0, a_n \neq 0.$$

Εσώ $p \in \mathbb{Q}$ με $p, q \in \mathbb{Z}, q > 0$ $\text{MCD}(p, q) = 1$

ηήα ταυ h οτο \mathbb{Q} . Τοτε πλαο και $q | a_n$.

ΑΠΟΔΕΙΞΗ $h\left(\frac{p}{q}\right) = 0 \Leftrightarrow a_n\left(\frac{p}{q}\right)^n + a_{n-1}\left(\frac{p}{q}\right)^{n-1} + \dots + a_1 \frac{p}{q} + a_0 = 0$

$$\dots + a_1 \frac{p}{q} + a_0 = 0 \Rightarrow$$

$$a_n p^n + a_{n-1} p^{n-1} q + \dots + a_1 p q^{n-1} + a_0 q^n = 0 \quad (*)$$

$$(*) \Rightarrow p | a_0 q^n \Rightarrow p | a_0 \quad \text{MCD}(p, q) = 1$$

$$(*) \Rightarrow q | a_n p^n \Rightarrow q | a_n \quad \text{MCD}(p, q) = 1$$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ $h = x^3 - 3$. Τοτε $a_n = 1, a_0 = -3$

$$\{(p, q) : p, q \in \mathbb{Z}, q > 0, \text{MCD}(p, q) = 1, p | 3 \text{ και } q | 1\}$$

$$= \{ (-3, 1), (3, 1), (-1, 1), (1, 1) \}$$

$$h\left(-\frac{3}{1}\right) \neq 0, \quad h\left(\frac{3}{1}\right) \neq 0, \quad h\left(\frac{-1}{1}\right) \neq 0,$$

$h\left(\frac{1}{1}\right) = -2 \neq 0$. Άρα το h δεν έχει ρίζες στο \mathbb{Q} .

ΕΡΩΤΗΜΑ Για ποια $a, b \in \mathbb{Z}$ το $x^3 + ax^2 + bx - 3 \in \mathbb{Q}[x]$

είναι ανόλωγο; (άσκηση)

ΕΡΩΤΗΜΑ Εσώ $0 \neq h \in \mathbb{Q}[x]$. Τις μπορώμε να βρούμε όρtes τις υποψήφιες ρίζες του στο \mathbb{Q} ;

ΑΝΤΙΔΟΣΗ Πολλαπλασιάζουμε με το EKΠ παρανομασίων των συντελεστών του h . Έτσι έχουμε ένα πολυώνυμο $h_s \in \mathbb{Z}[x]$ με ίδιες ρίζες με το h και εφαρμόζουμε την Τίροτασ.

$$\text{π.χ. } h = \frac{2}{3}x^4 + \frac{5}{2}x - \frac{1}{5}$$

$$h_s = 30 \quad h = 20x^4 + 75x - 6.$$

ΤΙΡΟΤΑΣΗ Κριτήριο Eisenstein.

'Εσώ $h = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n \in \mathbb{Q}[x]$ με $a_i \in \mathbb{Z}$ $n \geq 2$, $a_n \neq 0$. Υποθέτουμε ότι υπάρχει πρώτος $p \in \mathbb{Z}$ με:

i) plan, plan, ..., plan-_n

ii) plan

iii) $p^2 X a_0$.

Tοτε h ανάγωρο / \mathbb{Q} .

(Δηλ. p διαιρεί όλους τους συντελεστές εκτός των a_n και $p^2 X$ συμβέρει όποιο).

ΕΦΑΡΜΟΓΗ Έστω $n \geq 2$. Δείξτε ότι το

$x^n - 3$ είναι ανάγωρο / \mathbb{Q} .

ΑΠΙΟΔΕΙΞΗ $h = x^n + 0x^{n-1} + \dots + 0x + (-3)$

Για $p=3$ από το κριτήριο Eisenstein

ΠΤΟΠΙΣΗ Έστω $n \geq 1$. Τοτε υπάρχει ανάγωρο $0 \neq h \in \mathbb{Q}[x]$ ανάγωρο με $\deg h = n$.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ Η εφαρμογή δούλεψε για το $x^n - p\alpha$ όπου $\alpha \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}$ και $\text{MCD}(p, \alpha) = 1$ και πρώτος.

ΘΕΩΡΗΜΑ ("Νικόλαος Gauss") Έστω $h_1 \neq 0, h_2 \neq 0$ με $h_1, h_2 \in \mathbb{Q}[x]$. Υποδεικνύεται $h_1 \cdot h_2 \in \mathbb{Z}[x]$.

Τοτε υπάρχουν $r, s \in \mathbb{Q}$ με $r \cdot s = 1$ και $r \cdot h_1 \in \mathbb{Z}[x], s \cdot h_2 \in \mathbb{Z}[x]$.

'Αρα δείχνοντας $\tilde{h}_1 = v h_1, \tilde{h}_2 = w h_2$, έχουμε
 $\tilde{h}_1 \in \mathbb{Z}[x], \tilde{h}_2 \in \mathbb{Z}[x]$, $\deg \tilde{h}_1 = \deg h_1, \deg \tilde{h}_2 = \deg h_2$
και $\tilde{h}_1 \cdot \tilde{h}_2 = h_1 \cdot h_2$

ΑΠΟΔΕΙΞΗ Χωρίς απόδυνη.

ΕΦΑΡΜΟΣΗ Έστω $g \neq 0$, $g \in \mathbb{Z}[x]$. Αν το

g οιο $\mathbb{Q}[x]$ δεν είναι ανάγυρο, τότε
υπάρχουν $\tilde{h}_1, \tilde{h}_2 \in \mathbb{Z}[x]$ μή σταθεροί με $g = \tilde{h}_1 \cdot \tilde{h}_2$.

ΠΡΟΤΑΣΗ Το $g = x^4 + 1$ είναι ανάγυρο οιο $\mathbb{Q}[x]$.

ΑΠΟΔΕΙΞΗ Bijka 1 Έστω ότι g δεν είναι ανάγυρο

παρατημένη $x \in \mathbb{Q} \Rightarrow x^4 \geq 0 \Rightarrow x^4 + 1 \geq 2$.

(ή με πιθανές φιλοξενίες άλλως προηγουμένων προτάσης)

Bijka 2 Έστω $g = h_1 \cdot h_2$ με $h_1, h_2 \in \mathbb{Q}[x]$,
 $\deg h_1 \geq 1$, $\deg h_2 \geq 1$.

Τότε $4 = \deg h_1 + \deg h_2$. Αφού το g δεν
είχε φιλοξενίες οιο \mathbb{Q} είτε $\deg h_1 = \deg h_2 = 2$

Bijka 3 Άπιο Λινίκα Gauss (θερ. $\tilde{h}_1 = rh_1$, $\tilde{h}_2 = rh_2$)
υπάρχουν $\tilde{h}_1 | \tilde{h}_2 \in \mathbb{Z}[x]$ με $\deg \tilde{h}_1 = \deg \tilde{h}_2 = 2$
ώστε $g = \tilde{h}_1 \cdot \tilde{h}_2$.

Έστω $\tilde{h}_1 = ax^2 + bx + c$

$\tilde{h}_2 = dx^2 + ex + f$

Τότε $x^4 + 1 = (ax^2 + bx + c)(dx^2 + ex + f)$

με $a, b, c, d, e, f \in \mathbb{Z}$.

$$\left\{ \begin{array}{l} ad = 1 \\ ae + bd = 0 \\ af + be + cd = 0 \quad (*) \\ bf + ce = 0 \quad (***) \\ cf = 1 \end{array} \right.$$

'Αρα, $ad = 1 \Rightarrow (a,d) = (1,1)$ ή $(a,d) = (-1,-1)$
 $a,d \in \mathbb{Z}$

Πολλάτα. Φε -1 οποια περίπτωση που $(a,d) = (-1,-1)$
 μπορεί να γίνει. $\boxed{a=1, d=1}$

$cf = 1 \Rightarrow (c,f) = (1,1)$ ή $(c,f) = (-1,-1)$
 $c,f \in \mathbb{Z}$

Βίβλος 4 Περίπτωση 1 $\boxed{c=f=1}$

$\textcircled{*} \Rightarrow b+e=0 \Rightarrow e=-b$ και $\textcircled{*} \Rightarrow 1-b^2+1=0 \Rightarrow b^2=2$
 αντίφαση, αφού $b \in \mathbb{Z}$.

Περίπτωση 2 $c=f=1$ άρα

$\textcircled{*} \Rightarrow b+e=0 \Rightarrow e=-b$ και

$\textcircled{*} : -1-b^2-1=0 \Rightarrow b^2+2=0$, αντίφαση
 αφού $b \in \mathbb{Z}$.

'Αρα x^4+1 ανάγκη στο $\mathbb{Q}[x]$

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ (ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΔΕΙΞΗ)

'Εστω $0 \neq h \in \mathbb{Q}[x]$ μη σταθερό.

Τότε υπάρχει αριθμός που μηδέν είναι στο h είναι ανάγκη επι του \mathbb{Q} ή οχι.

Τώρα. Φε εκτι παρανομασία, που $g \in \mathbb{Z}[x]$.
 π.χ. $\deg g = 5$ έστω ότι οχι ανάγκη. Τότε
 υπάρχουν από γιγάντια Gauss $\tilde{h}_1, \tilde{h}_2 \in \mathbb{Z}[x]$ ήε
 $g = \tilde{h}_1 \cdot \tilde{h}_2$ και $(\deg \tilde{h}_1, \deg \tilde{h}_2) = (1,4)$ ή
 $(\deg \tilde{h}_1, \deg \tilde{h}_2) = (2,3)$

Ισχυρός 1 (χωρίς απόδειξη) Δοθέντος
 $g \in \mathbb{Z}[x]$, υπάρχει $N > 0$ που

εξαρτίανται πάντα από τον ώρα καθε
συντελεστήν των \tilde{h}_1, \tilde{h}_2 να είναι ακέραιος
με απόλυτη τιμήν 4N.

\tilde{h}_1, \tilde{h}_2 , αρα σπάσχει πεπεραστέο πλίθος υποψηφίων
αλγορίθμους.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ Αυτός ο αλγορίθμος ήταν
επιτρέπει και να παραχωριστούν το g
σαν διάλεκτο αναφέρει την τοπονομασίαν.